

מתוק מדבש

כניסת השבת – 18.36
יציאת השבת – 19.45
רבנו תם (נר דקות זמניות) - 20.19
(אופק חדרה)

תורה לה' – על הניסים לעם ישראל
חולצת לבית הכנסת פרק ה'
שבת קודש 16.30 - שיעור 17.30 – מנחה
בית הכנסת 'בית יוסף' א.ת.ג, אולגה

פרוכים האים בשם ה'!

שנה 12 - גיליון 470
פרשת שמני תשפ"ו

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י
הרב ברוך בוקרה שליט"א

פתי' הכנסת 'בית יוסף' ו'אחפת אחים' שפצת אולגה

ניתן לצפות ולשמע את שיעורי הרב באתר 'קול הלשון' ובטלפון 073-2951228

א' זכה לראות השנה את אליהו הנביא זכור לטוב?

אז אני הקטן רוצה לשותף ש... אני זכיתי!!!

מתי? איך? הסיפור בסוף הגיליון בעמוד הבא...

ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח... (ט', ז')

רש"י - שהיה אהרן 'בוש' וירא לגשת, אמר לו משה: מה לך 'בוש' לך נבחרת...

אומר ה'דגל מחנה אפרים' מובא בחז"ל אדם שעשה עבירה ומתבייש בה מוחלין לו עליה.

אומר משה לאהרן: 'מה לך 'בוש'?' האם בגלל חטא העגל? אז זה שאתה 'בוש' מוחק לך את החטא וממילא אתה יכול לגשת ולהקריב.

ומכאן ש'בוש' זה המותג הכי טוב בעולם. מתוק מדבש!

וידום אהרן... (י', ג')

מדוע נאמר 'וידום' ולא ויחריש או וישתוק?

אומר ה'בית מאיר' מאוסטרובצא זיע"א (וכי"ב ראיתי בשם ה'חפץ חיים' זיע"א): בבריאה יש ארבעה רבדים: מַדְבֵּר, חֵי, צוּמַח ודוּמָם. והנה, אם מנסים לצער או להכות את המַדְבֵּר, אזי הוא יביע את צערו בבכי, או בצעקה וכדו'... כך גם הצומח, בשינוי צורה או צבע וכדומה, אבל הדומם לא יביע שום תגובה כלל.

מעלתו של אהרן הייתה שלמרות האסון הכבד שאירע לו במיתת שני בניו הוא הגיב כדומם, לא בכי ולא תרעומת, אלא כדומם מתוך אמונה מוחלטת בבורא יתברך שמו.

ומי עבר את אהרן? התשובה: דוד המלך ע"ה אשר למרות כל הייסורים, לא רק שלא התרעם אלא שר וזימר לה' ושמח בייסוריו שנאמר 'למען יזמר כבוד ולא ידום'.

חולק על כך רבי אברהם סבע זצ"ל בספרו 'צורר המור' ולדבריו גם אהרן שמח בייסוריו וההוכחה היא מרש"י על 'וידום אהרן': 'קיבל שכר על שתיקתו ומה שכר קיבל? שנתחד עמו הדיבור שנאמרה לו לבדו פרשת שתויי יין' וידוע שאין הקב"ה משרה שכירתו על אדם בעצבות. ומכאן שגם אהרן היה שמח בייסורים.

מתוק מדבש!

ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ושוסע שסע פרסה והוא

גרה לא יגר טמא הוא לכם (יא', ז')

מדוע נאמר 'והוא גרה לא יגר' המילה 'והוא' לכאורה מיותרת?

רבנו 'אור החיים' הקדוש דייק באופן פלאי: 'תנאי הוא הדבר כל זמן שהוא לא יגר, אבל לעתיד לבא יעלה גרה ויחזור להיות מותר...' ואמרו שמכאן נקרא שמו 'חזיר' שעתיד הוא לחזור ולהיות מותר באכילה. ורבים תמהו על דברי אור החיים הללו.

וראיתי הסבר נפלא: ידוע שבית המקדש השני נחרב בעוון שנאת חנם ואנו עדיין באריכות הגלות כיוון שטרם תיקנו

עוון זה וכולנו נגועים בו. והרי זה בדיוק כמו החזיר, שמראה את טלפיו כטהור אבל בתוכו הוא טמא (שלא מעלה גרה). ויתכן שזהו הרמז בדברי 'אור החיים', כאשר אנו נתקן את עצמינו וליבנו, ונהיה אוהבים מבפנים ומבחוץ, אז תגיע הגאולה ואז ממילא לא יהיה צורך בטומאת החזיר כדי להוכיח אותנו, וגם הוא יהיה כשר ויחזור להעלות גרה ויהיה טהור גם מבפנים וגם מבחוץ. נפלא ומתוק מדבש!

ופציון 'החמה כשרה' מילתא דגדיוחולתא:

ילד מצוי לאמורה עלו בד קננס לבן ללמרי.

המורה שא"ל: 'מה ציורת כאן?' הילד אומר: 'פרה'

אכילת צפר. המורה שא"ל: 'אבל איפה הצפר?' צונה

הילד: 'הפרה אכלה אותו' המורה: 'ואיפה הפרה?'

הילד: 'מה יש לה לחפש פה אם אין כאן צפר?'

אל תשקצו את נפשותיכם בכל השרץ השורץ ולא תטמאו

בהם ונטמאתם בהם (יא', מג')

מדוע נכתב 'ונטמאתם' ולא ונטמאתם עם האות א'? מסבירה הגמרא (יומא לט') 'תנא דבי רבי ישמעאל עבירה מטמאת ליבו של אדם' וכוונת התורה היא לומר שע"י אכילת מאכלות אסורות, נוצרת אטימות בליבו של האדם והוא לא מרגיש קשר ושליכות למצוות התורה הקדושה. וגם אנחנו, אחים יקרים, אם אנו מרגישים חוסר משיכה לתורה ולמצוותיה, צריכים לבדוק, האם לא חדר למטבחינו או לפינו מאכל שאינו כשר למהדרין וגרם לנו לאוטם רוחני של שריר הלב?

וכמה טוב לקבל קבלה זו מיד לאחר חג הפסח שבו טיהרנו את גופינו ונפשנו באכילה כשרה. מתוק מדבש!

ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם וימותו לפני ה' (י', ב')

נדב ואביהוא מתו כיון שהקריבו אש זרה לפני ה' אשר לא ציווה אותם (אחת הדעות). כמו כן, ידוע שכאשר פנחס בן אלעזר הרג את זמרי פרחו נשמתו ונתעברו בו נשמות נדב ואביהוא (לכן נאמר 'פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן' שפנחס היה גם בן אלעזר וגם בן אהרן כי נתעברו בו נשמות בני אהרן, ולכן גם לא היה צריך להימשח לכהונה כיוון שנדב ואביהוא כבר נמשחו). ופנחס כידוע הוא אליהו הנביא...

אומר ה'חתם סופר' זיע"א: אליהו הנביא תיקן את נשמות נדב ואביהוא. כיצד? כאשר אליהו הנביא עמד מול נביאי הבעל בכרמל הוא מדגיש ואומר (מלכים א' יח, כב-כג): 'ויתנו לנו שנים פרים ויבחרו להם הפר האחד וינתחוהו וישימו על העצים ואש לא ישימו ואני אעשה את הפר האחד ונתתי על העצים ואש לא אשים...' למה אליהו מדגיש 'ואש לא אשים'?

ולפי האמור אפשר לומר שכיוון שאליהו הוא גלגול נשמתם של נדב ואביהוא והם מתו כיוון ששמו אש זרה

ובכן היה חילול ה' מסוים (כמובן בדרגתם של קדושי עליון אילו).
לכן אליהו הנביא גורם לקידוש ה' ואיך? ע"י 'ואש לא
אשים' וכשירדה האש מן השמים נעשה קידוש ה' עצום
ובכן תוקנו נשמות נדב ואביהוא... *אמתא עבדא!*

ובענין 'אליהו הנביא' להלן הסיפור האישי שלי מערב פסח האחרון:

אני משתדל להקפיד על לימוד הדף היומי. ואכן אני די עומד בקצב אלא שיש עליות וירידות (עומסים)... מה שגרם לכך שבמסכת 'עבודה זרה' צברתי חוב של כמה דפים. החלטתי לא להתרכז בחוב אלא להמשיך עם כולם ומידי פעם אני משתדל להשלים את החוב. וברוך ה' בערב פסח השנה עמדתי מוכן לסיים את המסכת. הצעתי לכמה בתי כנסת לסיים את המסכת בתענית בכורות בערב פסח אך ברוך ה' בכולם כבר תוכנן סיום. לבסוף החלטתי להתפלל בערב פסח בבית המדרש 'גדיל תורה' והבאתי איתי את המסכת לכל מצב אולי אזכה לסיים שם.

בסיום התפילה ערך הרב יעקב ג'עאן שליט"א סיום של מסכת כתובות ואני הרגשתי שהציבור מאוד לחוץ ולא רציתי לגרום לטורח ציבור. כשנודע הדבר לרב ג'עאן הוא אמר 'חבל יכולת לעשות גם כן' אני השבתי שלא רציתי לגרום טורח ציבור והוספתי: 'אני מאמין שהכל מאת ה' ואולי אסיים באזכרה של גיסי מיכאל אסרף ז"ל בן לואיז ביט' ניסן' (נפטר בשנה שעברה בחוה"מ פסח).

והנה, בערב החג בשעה 11.00 לערך אני מקבל סרטון של הרב רפאל רובין שליט"א שבו הוא עונה לשאלת תלמיד בעניין המשיח. בתשובתו אמר הרב: 'תשמעו סיפור: היה יהודי שבערב פסח פנה לרב שלו בשאלה: 'כבוד הרב אני כל שנה משתוקק לזכות לראות את אליהו הנביא זכור לטוב אבל אני אף פעם לא זוכה'.

אמר לו הרב: 'יש לי עצה בשבילך... בכתובת הבאה גרה אישה אלמנה עם 7 יתומים (ל"ע), תיגש אליה ותראה אם היא זקוקה לעזרה ותסייע לה.

'ואני אראה את אליהו הנביא?' 'כן' ענה הרב...

הלך היהודי לאותה כתובת, הוא דופק בדלת ורואה מחזה נורא, בית מוזנח עם דלות נוראה, ואין להם כלום לפסח. כמצוות הרב הוא קונה להם הכל: יין, מצות, בגדים, אשתו מכינה להם תבשילים וכו'... והבית התמלא אורה ושמחה. למחרת הוא מגיע לרב ואומר: 'כבוד הרב, עשיתי כפי שאמרת ולא זכיתי לראות את אליהו הנביא'.

'אתה בטוח?' 'כן כבוד הרב'...

'טוב' אומר לו הרב 'אם כך, תלך שוב לאותה כתובת בערב שביעי של פסח ותעשה שוב את אותו הדבר'.

'ואז אראה את אליהו הנביא?' 'כן' אומר הרב.

הלך היהודי בערב שביעי של פסח, הוא מתקרב ובא לנקוש בדלת, אלא שאז הוא שומע את הילדים שואלים את האמא: 'אמא, הוא יבוא שוב פעם?' 'מי?' שואלת האמא והילדים עונים 'אליהו הנביא, הרי בערב פסח הוא הגיע והביא לנו אוכל ובגדים... האם גם היום הוא יגיע?'

אמרה האמא: 'אני לא יודעת, אבל אני מאמינה שאם תתפללו ותבקשו מכל הלב אז אולי ה' ישלח אותו שוב'

ואכן, היהודי שוב עזר להם... הוא חזר לרבו ואמר את כל אשר ראה והוסיף 'אבל עדיין לא ראיתי את אליהו הנביא' אמר לו הרב: 'אני אסביר לך, הרבה אנשים מחכים לראות את אליהו הנביא אבל רק יחידי סגולה זוכים, לכן אני הצעתי לך שתהיה אתה בעצמך 'אליהו הנביא' של אותה משפחה. ולמעשה זכית לא רק לראות אותו – זכית להיות בעצמך אליהו הנביא. וכך כולם צריכים לעשות, לחפש לראות איך אני יכול להיות אליהו הנביא של יהודים שזקוקים לעזרה שלי... ואם כל עם ישראל יעשו כך, אני בטוח שהקב"ה ישלח לכולנו את אליהו הנביא האמיתי שיבשר לנו את בשורת הגאולה.

והסיפור לא נגמר... את השיעור הזה של הרב רובין שמעתי כאמור בשעה 11 בערב פסח. והנה, בשעה 11.15 לערך מתקשר אלי תלמיד שלי בשם תומר רובין ושואל: 'כבוד הרב, אני בכור ולא הספקתי היום לשמוע סיום מסכת, כעת אני בצום ואני בעבודה, רק שיהיה לי מאוד קשה לצום את כל הצום. אולי הרב מכיר איפה ניתן לשמוע סיום מסכת?' אני שומע את השאלה ואני פשוט בהלם... מה אומר לו? אני יכול להציע לסיים לו מסכת, אבל אני תכננתי לעשות זאת באזכרה של גיסי, ומאידך אני יודע שאין סיכוי שהוא ימצא בשעה כזו סיום מסכת.

אבל אז צפו במוחי המילים של הרב רובין 'תחפש להיות אליהו הנביא של מי שזקוק למשהו שאתה יכול לעזור לו'. אחרי כמה שניות של תהייה אני אומר לו 'תומר היקר תגיע לביתי בשעה 12 ואני אערוך במיוחד עבורך סיום מסכת 'עבודה זרה' שזכיתי לסיים'. הוא שמח נורא והודה לי בהתרגשות, ואני מיד בסיום השיחה מחליט לשתף בזה כמה שיותר אנשים כי מי יודע? אולי יש עוד בכורים שלא שמעו? אני מפיץ הודעות בקבוצת החיזוקים שלי בוואצאפ ובעוד כמה קבוצות ומודיע שבשעה 12 אני עורך סיום מסכת אצלי בבית שישודר בשידור ישיר ב'קול הלשון' למי שהוא בכור ולא שמע סיום.

אחרי כמה דקות מתקשר אלי חבר בשם רונן כלפון ומבקש אם אני יכול לצרף לסיום גם את גבי אח שלו מפרדס חנה שגם הוא בכור ולא זכה לשמוע סיום מסכת.

וכך בשעה 12.00 אני עורך את הסיום ב'קול הלשון' כשאצלי בבית נמצא תומר ועל הקו השני נמצא גבי כלפון ושניהם מודים לי מקרב לב על הזכות שזיכיתי אותם.

ואני אומר להם 'התודה שלי היא לכם ולקב"ה, שבהשגחה פרטית מופלאה חיבר את כל הפאזל המופלא הזה (כי מה הסיכוי שלא אקיים את הסיום בבוקר ב'גדיל תורה'? ומה הסיכוי שתומר יפספס סיום מסכת? ומה הסיכוי שהוא יחליט להתקשר דווקא אלי? ומה הסיכוי שבדיק רבע שעה לפני כן אני אשמע את השיעור של הרב רובין?) וזיכה אותי לא רק לראות את 'אליהו הנביא' אלא פשוט להיות בעצמי 'אליהו הנביא' של תומר, גבי ושל מי יודע עוד של כמה בכורים ששמעו את סיום המסכת הכי מדהים שערכתי מעודי (הסיום נמצא באתר 'קול הלשון' בשיעורים שלי).

אז יהי רצון שנזכה כולנו להיות 'אליהו הנביא' של כמה שיותר אנשים שלהם אנו נשתדל לעזור, וכך הקב"ה ישלח לנו את 'אליהו הנביא' האמיתי שיבשר לנו על הגאולה

השלימה ברחמים. במהרה בימינו, אמן!

שבת שלום ומבורך!

לע"נ: אבי מורי ממוס בן גזרחה ואמי מורתי גיטה בת מנשה ז"ל

מור'ר חמי עמרם בן רחל ז"ל / יעקב בן רבקה ז"ל

ימיו בן סוליקה ז"ל

רחל (רשל) בת נעמימה ז"ל - יונה עזרא בן צ'חלה ז"ל

להצלחת: דקל מלכה - לברכה והצלחה / סוזן בת ימנה - רפו"ש

התורם יב - לברכה והצלחה